

BURTNIEKU VĒSTIS

1997. gada janvāris

Burtnieku pagasta izdevums

**PAGASTA PADOMES SĒDĒ
23.12.1996.**

1. Izveidoja Burtnieku pagasta pagasttiesu. Tās priekšnieks - U.Mārtiņsons, locekļi - I.Vintēna un A.Miķelsone. Sekretāres pienākumus pildīs V.Zvejniece. Pagasttiesa darbu sāk ar 01.01.1997. Tās darbībā ietilpst notariālo darbu veikšana, palīdzība mantojuma kārtošānā, bērnu personisko un mantisko interešu aizstāvība attiecībās ar vecākiem un citām personām, aizbildņu iecelšana, lemšana par vecāku varas pārtraukšanu un tml.

2. Atteicās no pirmpirkuma tiesībām uz «Ruļļu» īpašumu.
3. Par bibliotekāri centra bibliotēkā pieņēma G.Daļecku.
4. Atļāva tirgoties ar alkoholiskajiem dzērieniem veikalā «Akmentiņi».
5. Piešķīra pabalstu I.Stepanovai mācību izdevumu atmaksai.
6. Izveidoja vēlēšanu iecirkni pagasta padomes vēlēšanām 1997.g. 9.martā.
7. Piekrita iznomāt telpas bijušajā skolā SIA «TOMS-1» kafejnīcas ierīkošanai.

DZIMTSARAKSTU NODALĀ

1996.gadā reģistrētas 4 laulības, 14 bērnu dzimšana:

☺ Zane Daugule ☺ Deniss Batjala ☺ Laura Gorodko ☺ Marta Ruska
☺ Eduards Vītols ☺ Ilva Zvejniece ☺ Mairis Saulītis ☺ Markels Batjala
☺ Ieva Ermansone ☺ Jānis Līsmānis ☺ Jurgis Ābeltiņš
☺ Artūrs Cukmacis ☺ Kaspars Kvetkovskis ☺ Kaspars Bezdiels

☺ Vēl 1996.g. piedzimuši Rūta Karlsone un Gustavs Beriņš, kuru dzimšana reģistrēta 1997.gadā.

1996.g.miruši 24 cilvēki:

☺ Artūrs Bauers ☺ Jānis Rutkops ☺ Augusts Skujiņš ☺ Zaiga Lūse
☺ Roberts Purmalis ☺ Juris Čačka ☺ Anna Krauce ☺ Anna Bērziņa
☺ Sofija Mincāne ☺ Dainuvīte Auziņa ☺ Nikolajs Bricis ☺ Oskars Rudzītis
☺ Leonila Ozoliņa ☺ Anna Strupā ☺ Anna Fomina ☺ Emma Tedere
☺ Fevronija Plūme ☺ Marija Panfilova ☺ Rolands Bemberis
☺ Emma Bundule ☺ Edvīns Gūtmanis ☺ Elza Lielgalve
☺ Jevdokija Kaļiņina ☺ Ausma Brambate ☺ Artūrs Mazbrālis

salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem

	1970.	1979.	1989.	1994.	1995.	1996.
dzimuši	34	31	26	21	18	16
miruši	20	34	32	25	31	24

Nedaudz par nodokļiem

Par pievienotās vērtības nodokļa piemaksu piena piegādātājiem. Pagasta padome centralizēti nokārtos šo jautājumu, pašiem iedzīvotājiem nekur nebūs jābrauc, izņemot tos, kam pieder zemnieku saimniecības.

Akcīzes nodokli par dīzeļdegvielu var saņemt zemes lietotāji, kuriem zemes platība ir 1 ha un, protams, vairāk, ja zeme tiek izmantota lauksaimniecības produkcijas ražošanai. Šiem cilvēkiem jānodod uz Valsts Ieņēmumu dienasta Valmieras nodaļu - Valmierā, Garā ielā 5. Saraksts par zemes platībām jau atrodas ieņēmumu dienestā.

Līdz 1997.gada 1.martam atmaksā akcīzes nodokli par dīzeļdegvielu par 1996.gadu, par 1997.gada 1.pusgadu-līdz 20.augustam un par 2.pusgadu-līdz nākamā gada 1.martam.

Lauksaimniecības produkcijas ražotājiem akcīzes nodokli atmaksā, rēķinot 120 l dīzeļdegvielas uz 1 ha lauksaimniecības produkcijas ražošanai izmantojamās zemes. Sīkāk ar noteikumiem var iepazīties pagasta padomē.

☞ materiālus sagatavoja V.Zvejniece

Tuvojas vēlēšanas

1997.gada 9.martā visā valstī ir izsludināta pilsētu domju un pagastu padomju vēlēšanas. No 18.janvāra jāiesniedz deputātu kandidātu saraksti. Burtnieku pagasta padomē jāievēl 7 deputāti. Kandidātu sarakstu var iesniegt

vēlētāju apvienība, kuras sastāvā ir vismaz 20 Burtnieku pagastā pastāvīgi pierakstīti iedzīvotāji. Katrs iedzīvotājs drīkst parakstīt tikai vienu sarakstu. Jāiemaksā Ls 70.- drošības nauda. Ar deputātu kandidātu sarakstiem un viņu

priekšvēlēšanu programām varat iepazīties pēc 28. janvāra Burtnieku pagasta vēlēšanu iecirknī, kurš atrodas Burtnieku pagasta telpās. Neskaidros jautājumus varat uzdot arī pa tālruni 56532.

☞ pagasta vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja Dz.Dreija

**Burtnieku pagasta
vēlēšanu komisijas
darba laiks**

darbdienās 9⁰⁰ - 12⁰⁰

**Pārdod
vai
maina**

Pārdod vai maina elektrisko ūdens sildītāju.
Tilpums - 100 litri.
Interesēties pa tālruni 56297 vakaros pēc 20⁰⁰.

Gaismu gaidot

Aizvadot 1996.gadu, pensionāri tradicionāli pulcējās pie Ziemassvētku eglītes. Viesmīļie bāra «Pie Toma» īpašnieki un darbinieki gan materiāli, gan morāli gādāja par mūsu labsajūtu. Pagasta valde savlaicīgi bija domājusi, lai līdz ar pēdējo gada pensiju katrs saņemtu svētku ieskaņas dāvanu. Šo uzmanību uztvērām īsti bērnišķā priekā. Katrs no mums vajā kopā ar mazbēmiem vai citiem ciemiņiem nobaudīt «Laimas» gardumus un atcerēties, ka «gads ir zaļš no abiem galiem», jeb vecie un mazie dažubrīd esam tīri līdzīgi, ko nemaz neuztveram kā trūkumu.

Gaidot gaismu, ko saule pa minūtei vien ik

dienai dāvā klāt, vienojāties, ka arī paši varam gaismu vairot - katru dienu vienu labu domu domājot vai labu darbu padarot. Spēka avoti ir dažādi: ticība, lūgšana, dziesma, dzeja, mūzika, laba grāmata.

Saviem bērniem un mazbēmiem vēlām savlaicīgi sākt izprast, ka ne vienmēr ir no svara baltā vai melnā maizes šķēle galdā, bet varbūt svarīgāk, kā tā nopelnīta. Maizes un dzīves garšu tomēr piešķir godīga darba sūrums un cilvēki, ar kuriem gribas sēsties pie viena galda ne tikai svētkos.

Ar cieņu pieminējam 24 viņsaulē aizgājušos un tās īpašības, kuras no viņiem gribētos pārmantot.

Dzīve turpinās - ievas ziedēs, druvas briedīs, zvaigznes, mīlestība un citas patiesās vērtības nezudīs.

Pensionāru pulkā 1996. gadā klāt nākuši 21. Tie vēl jauni. Taču prieks, ka Ausma, Gunārs un Vilis nekautrējās ar mums, vecajiem, pabūt kopā.

Zinām, ka 1997. gads būs pārmaiņām bagāts. Ievēlēsīm jaunas pašvaldības, pārvēlēsīm pensionāru padomi, nāks jauni ļaudis, jaunas idejas un enerģija. Vai turpināsies «apaļo» jubileju apsveikuma tradīcija? Nezinām. Taču visiem gribas vēlēt darba prieku, labu veselību, možu garu - īpaši gados vecākajiem.

Jubilāri 1997. gadā

Annai Stepanovai 100 gadu !!!

- ✿ Kristīnei Drillei - 96
- ✿ Martai Liepiņai - 93
- ✿ Jekaterīnai Cielavai - 92
- ✿ Miervaldim Vintēnam - 92
- ✿ Aleksandrai Žukai - 92

Apāļi 90 -

- ✿ Eduardam Šultam
- ✿ Nadeždai Vinogradovai
- ✿ Vilmai Fogelei

85-gadnieki:

- ✿ Marta Saleniece
- ✿ Maija Aleksandrova
- ✿ Jadviga Sadovskaja
- ✿ Vilis Kamerāds
- ✿ Veronika Grīnberga

- ✿ Milda Erdmane

80 sasnieguši:

- ✿ Milda Znote
- ✿ Sofija Ozoliņa
- ✿ Anna Oļehnoviča
- ✿ Velta Mazbrāle
- ✿ Ansis Bormanis

Vēl 15 svinēs 75 gadus
un arī 15 - apaļus 70 gadus.

Lai visiem visa laba vēlējumi!

Tos gadus atceroties...

...šoreiz pašķīrsim Burtnieku ciema vēstures lappuses, jo tuvojas tas brīdis, kad vēlēsim jaunu pagasta padomi.

1966.-1970.g. - astotā piecgade.

Burtnieku ciemā pastāv divas saimniecības - Burtnieku padomju saimniecība un kolhozs «Rīts». Abas saimniecības ir ekonomiski spēcīgas, kur attīstās divas galvenās nozares - graudkopība un lopkopība. Padomju saimniecību vada A.Rihters, bet kolhozu «Rīts» - J.Rudzītis. Ciema izpildkomitejas priekšsēdētājs - Arvīds Židovs. Izpildkomitejas darba rezultātu novērtējums - 1968. gadā izcīnīta 3. vieta rajonā, 1969. gadā - 2. vieta republikā, 1970. gadā - 1. vieta rajonā, 2. vieta republikā.

1971.-1975.g. - devītā piecgade.

Burtnieku ciema teritorijā atrodas viena saimniecība - paraugsaimniecība «Burtnieki». 1971. gadā saimniecību apbalvo ar Oktobra Revolūcijas ordeni. Ciemā 2 tūkstoši iedzīvotāju, 11 tautības. Ciema teritorijā aktīvi darbojas 30 ciema un 3 rajona deputāti. Pie ciema IK nodibinātas 5 ciema padomes pastāvīgās komisijas. Burtnieku ciemā darbojas šādas iestādes: Burtnieku skola, Burtnieku internātskola, 6 veikali, 4 sakaru nodaļas, ambulance, aptieka, 3 kultūras iestādes, zvejas brigāde, sadzīves pakalpojumu punkts, pienotava.

1971.	1972.	1973.	1974.	1975.
41	29	27	27	37

1976.-1980.g. - desmitā piecgade.

Burtnieku ciemā ir 2297 iedzīvotāji, 17 tautību pārstāvji. Ciema teritorijā darbojas 40 ciema un 3 rajona deputāti. Pie ciema IK darbojas 4 ciema padomes pastāvīgās komisijas. Burtnieku ciemā 10. piecgadē uzcelts: 2 individuālās dzīvojamās mājas, 18 dzīvokļu māja, jaunlopu fermas 1. kārtā 200 teļiem, graudu noliktava 1500 t, zāles miltu kalte, noasfaltēts ceļš. Burtnieki-Rencēni 7 km garumā, uzcelts Briedes tilts, restaurēta Burtnieku baznīca par 105z.rbl.

1981.-1985.g. - vienpadsmitā piecgade.

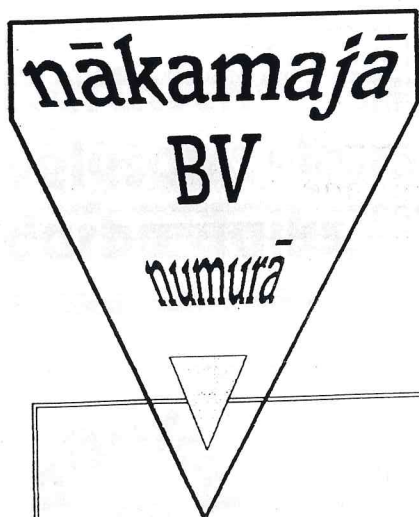
Burtnieku ciema IK priekšsēdētājs Arvīds Židovs, sekretāre no 1981. līdz 1985.gadam - Guna Losinska. Ciemā darbojas 2 tautas kontroles grupas, sieviešu padome, nepilngadīgo lietu komisija, ciema brīvprātīgo kārtības sargu štābs, sadzīves tradīciju padome, pensionāru padome, 2 skolas vecāku padomes, dārzkopības un biškopības biedrības apakšnodaļa, dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības nodaļa.

Burtnieku pagasta priekšsēdētāji:

☒	Arvīds Židovs	1963.-1988.
☒	Edgars Pļaviņš	1985.-1986.
☒	Zigurds Akots	1988.-1989.
☒	Uldis Mārtiņsons	kopš 1989.

No 1986. gada par IK sekretāri strādā Vita Vitola. Ciema Tautas deputātu padomes 19.sasaukuma sesijā ievēlēts 41 deputāts, 20.sasaukuma sesijā - 25 deputāti.

Informāciju apkopoja G.Daļeckā

Ziņas no pagasta pasta nodaļām.
Burtnieku pagasta iestāžu un uzņēmumu darba laiki.
Vēlētāju apvienību kandidātu sarakstī, to priekšvēlēšanu programmas.

Aidai

Ceļš kā vijole, kas aiz manis nāks
Atskaņot, atskaņot mani.
Es jau aizeju tālumā,
Kur aicina dzeguzes zvani.
Es jau aizeju mūzikā,
Kur klusums guldz sudraba mēlēm.
Un zvaigzne visaugstākā
Man gaismu kā likteni spēlē.
Es jau aizeju atmiņā,
Siltā sapnī zem dzimtenes spāma.
T.Skrīna.

1997.gada 13. janvārī aizvērās ilggadējās Burtnieku bibliotēkāres, mākslas skolotājas un dziļas kultūras cilvēka - Aidas Senkānes - dzīves pēdējā lappuse.

Aida! Mēs, tavi draugi, šajās dienās domājam katrs savu domu par Tevi. Par Tavu aiziešanu, par tavu palikšanu mūsu vidū.

Izsāpot sevi savas darbdienas, Tu prati būt svētdiena. Daudzie svētki, kurus Tu veidoji par prieku līdzilvēkiem, nepaliek bez atbalss. Vēl ilgi pirms mūsu Atmodas laika, pirms Lāčplēša svētkiem, pirms Novadpētniecības muzeja atklāšanas Tu vienmēr biji klāt svarīgākajos kultūras dzīves notikumos, pati to veidodama un piešķirdama tikai Tev vien piemītošo romantikas dvesmu.

Tava tiecība pēc skaistuma šai skarbahājā pasaulē Tevi gan mocīja, gan pacilāja. Atšķirība starp vēlamo realitāti gan sāpināja, gan radīja spitu padarīt šo dzīvi kaut mazliet gaišāku, piepildīt ar savu skaistuma izpratni.

Tevev piemita tāds labs izaicinātāja gars - atšķirties, parādīt savu «es», atšķirīgu, vienreizēju, neatkārtojamu. Uzdrīkstēties pateikt savu domu, izteikt savas jūtas, citējot kādu dzejoli vai uzgleznojot savu puķi, tikai tādu, kādu Tu to redzi un jūti - tā biji Tu. Tā esi Tu - kopā ar mums, kas Tevi atceramies.

Anita Jansone-Zirmite.

Aida! Tu manā vai es Tavā dzīvē ienācu 21 gadu atpakaļ, tieši tik, cik es esmu Burtniekos. Tagad, kad Tevis vairs nav starp mums, ir žēl, ka palicis tik daudz nepateiktu labu vārdu, neuzdāvinātu «priecīgu ziedu», jo, ko tas līdz, ja «skumjo ziedu» klēpji nogūla pār Tavu kapu. Tas nu bija it kā mīlestības apliecinājums no mūsu puses, bet mums nebija un nekad nebūs lemts sajust Tavu prieku par šiem ziediem. Un tādās reizēs gribas visiem, kas esam vēl šai saulē, teikt: «Dāvināsim viens otram ziedus, kamēr par tiem ir, kas priecājas, un mums pašiem par to ir prieks.»

Dzīve tomēr ir tik īsa, un tagad par Tevi, Aida, es varu šķetināt atpakaļ tikai atmiņu kamolu, kas būs tikai dzīparu gabaliņi, un, tikai visi kopā saliekot šos dzīparus, mēs satīsim krāšņu kamolu par Tavu dzīvi, un tas būs starp mums tik ilgi, kamēr mēs šos atmiņu dzīparus tīsim Tavā kamolā.

Tu biji visiem laikiem pāri tāds miers un stabilitāte savā bibliotēkā, kur dienu un darbu steigā varēja ieiet atveldzēt dvēseli un nomest krenķus un rūgtumu, lai atkal steigtos tālāk, kaut arī tagad zinu, ka nedrīkst skriet pa dzīvi, jo tā var tikai ātrāk nonākt tuvāk tam finišam, aiz kura nav atpakaļceļa.

Tās jaukā sarunas par ziediem, puķēm, ābelēm un bumbierēm, par visu, kas aug Tavā mājā. Tavš prieks par pirmiem ziediem sarkanlapu ogābelē, kas rotā un, ceru, ilgi rotās Tavu pagalmu, jo baltā ogābele, uz kuras potēji šo sarkano, jau sen auga Tavā pagalmā. Tu vienmēr biji klāt, kad «pušķojām» zāli kādam pasākumam, un ar savu māksliniecisko izpratni vienmēr prati «iemest» kādu labu domu. Un tad tā vasara, kad Tu ar izkapti rokā palīdzēji parka kopšanā, jo Tu nevienu darbu neuzskatīji par prastu vai grūtu. Talkas, talkas... vai parkā, pie baznīcas, kapsētā vai alejā. Tu vienmēr biji un darīji... Tu biji tas cilvēks, kas teica: «Nevajag runāt, bet vajag slaucīt!» Un kur vēl jaukie, tevis organizētie teātra un izstāzū braucieni un mūsu kopējie braucieni pie «Anītas un Pētera uz «Viļņiem». Tur, pie ugunsкура upītes malā, mūsu pasēdēšana, veroties tik daudz saulrietos. Un Tu tur vienmēr tērpā, kas ir tāds tikai Tev, klusa ar burvīgu smaīdu būsi vienmēr starp mums, kamēr vien būs Pēterdiena un citas jaukas sanāksšanas.

Tu biji stipra pat savās grūtajās dienās, un es gribu teikt paldies, ka Tu biji tepat, man un mums visiem līdzās un ka Tava ģimene mani un Ivaru izvēlējāties par Armina un Ināras vedējiem viņu kāzu dienā. Man žēl, ka steigā - darbu gūzmā - mēs ar Ivaru maz esam bijuši kopā ar Arminu un Ināru un viņu kuplo atvašu pulku, ar Tavu bezgala jauko un stīpro māmuļu.

Bet tā jau ir, ka tikai, kad ir zaudēts, mēs tā isti aptveram, ko esam zaudējuši, bet mums dzīvajiem vēl ir tā iespēja, ka mēs vēl šo to varam paspēt, savus nepadarītos darbus vēl padarīt un kļūdas palabot. Es zinu, ka šos labos vārdus vajadzēja pateikt, Tev dzīvai esot, bet tagad lai tie ir mani atvadvārdi Tev un aicinājums visiem, kas Aidai bija līdzās un kas esam arī bez viņas, dzīvot saskaņā ar sevi un citiem, un nav lielākas vērtības, kā katra un mūsu kopējais dvēseles miers.

Tava līdzgaitniece Burtniekos Zenta.

Aidai

Aida! Negribas ticēt, ka Tevis vairs nav...
Pirms Ziemassvētkiem apmainījāties laba
vēlējumiem, bet gadu atpakaļ Tu iepriecināji
mūs ar dzejolīti pie pensionāru eglītes. Tu
milēji dzeju, bibliotēkā iekārtoji mazu
kartotēku ar dzejnieku vārsām gan skumjiem,
gan priecīgiem brīžiem.

Tu darbojies BV redkolēģijā un, kas zin,
varbūt tur augšā, sēžot uz mākoņa maliņas,
būsi nomodā par dzīvi uz zemes, jo tas labais
jau nevar pazust. Kā atvadu sveiciens lai ir
Dainas Avotiņas dzejolis, kas izsaka Tavu būtību.

Skaidrite Miza.

Skumji, ka Augstākā mūsu likteņu lēmējvara nebija paredzējusi Aidai nodzīvot garāku mūžu un vairāk
paveikt latviskās kultūras labā. Lai arī bibliotekāres pienākumos tas neietilpa, viņa vienmēr bija nomodā par
pašdarbību un pielika savu palīdzīgo roku Burtnieku kora un citu pašdarbības kolektīvu darba organizēšanā.
Ar kultūras nama direktoriem ir visādi gājis - ne visiem bija vajadzīgā atbildība, un ne vienmēr tie arī bija,
bet Aida vienmēr bija pie pašdarbniekiem.

Aida bija starp tiem cilvēkiem, kuri 1988. gada vasarā gandrīz nelegāli sapulcējās A.Kalceņava dzīvoklī
un nolēma dibināt Burtniekos Latvijas Tautas frontes grupu, un vēlāk aktīvi iekļāvās šīs, rajonā pirmās,
grupas darbībā. Ar savu zīmētājas talantu palīdzēja plakātu un afišu izgatavošanā, LTF pasākumu
organizēšanā kultūras namā.

Kā bijušais kora vecākais un LTF Burtnieku grupas līderis pateicos Aidai par visu to, ko viņa ir
veikusi kora un Tautas frontes labā un apsolu, ka viņas gaišais gaišais tēls ilgi paliks bijušo Burtnieku
pašdarbnieku atmiņā.

Ā.Varslavāns.

Aidiņ! Mēs bijām pazīstamas kopš manas pirmās dienas Burtniekos - trīspadsmit gadus. Pa šiem
gadiem ir bijuši kopīgi rīkoti pasākumi, kopīgas ekskursijas, tikšanās. Tikai tagad es saprotu, cik ļoti man
pietrūks mūsu kopīgo sarunu. Mēs varējām izrunāties gan par grāmatām, filmām, teātri, gan par modi un
rokdarbiem, gan par vietējām Burtnieku norisēm. Mēs varējām runāt par visdažādākajiem tematiem, jo man
bija svarīgs Tavs viedoklis un es droši varēju izteikt savējo. Es nejutu mūsu gadu starpību. Tu biji
personība - ar savām domām, savu dzīves skatījumu, ar mākslinieka dvēseli. Gan telpu noformējumā, gan
galda klājumā, gan apģērbā Tu vienmēr ieliki kādu akcentiņu, kas to visu padarīja savdabīgu, netradicionālu.
Es apbrīnoju, kā Tu esi pratusi atrast laiku brīnišķīgiem rokdarbiem, gleznošanai, lasīšanai, krustvārdu
oriģinālu un neatkārtojamu.

Es esmu pieņēmusi no Tevis lielāko mantojuma daļu - Tavu mūža darbu. Darbu, kurā Tu esi ielikusi
sevi - savas domas, savu prasmī, savu dzīvi. Man būs grūti to visu turpināt, jo pietrūks Tava padoma. Man
spēku dod Tavi vārdi: «Es gribu, lai tieši tu strādātu manā vietā.» Tikai tagad es redzu, kādu darbu Tu esi
ielikusi te, bibliotēkā. Jo bibliotēka jau nāv tikai grāmatu apmaiņas vieta, tā ir kultūras iestāde. Tu esi
pratusi saglabāt aizgājušo gadu foto albūmus, Tu esi izveidojusi nozīmīgas kartotēkas. Tu esi darbojusies ar
domu saglabāt un pētīt Burtnieku novada vēsturi un kultūru.

Man ir žēl, ka pēdējā tikšanās reizē es nevarēju saņemt Tev klāt, saņemt Tavu roku un
pateikt: «Paldies.» Es ļoti ceru, ka Tu sajūti tās labās domas un labos vārdus, ko mēs visi Tev veltām.

Cilvēks dzīvojot tik ilgi, cik ilgi viņu piemin un atceras. Lai Aidas mūžs neaiziet nebūtībā un
aizmirstībā, ir iecere veidot Aidas Piemiņas albūmu. Rakstiet savu atmiņu rindas, veltītas sievietei, mātei,
draudzenei, bibliotekārei, kultūras darbiniecei, burtniecietei AIDAI SENKĀNEI.

Gunta Daļeckā.

«Tāpat kā dzimšana un miršana, cilvēka dzīvei pieder sāpes; mūsu uzdevums ir
nevis ieslēgties sāpju cietoksnī, bet arī vistumsākā telpā izcirst logu uz gaismu»

Z. Mauriņa.

Tu, mana dzīve labā, mana dzīve ļaunā,
Tev pateicos par savu gājumu,
Kur biju pati es un biju rada klaunam,
Kur spēkam pieraudzēju savu vājumu.

Vēl ilgi gribētu ar tevi kopā pabūt,
Bet nezinu, ko tu man nolēmusi, -
Tad piedod jel, ka sveši bij man tabu,
Un piedod, ja par daudz no tevis ņēmusi.

Es arī to, kas nebija man vēlēts,
No svešas ābeles ja augļus plūkusi,
Ja alkātīgā sirds ar kāru mēli
No daudziem ziediem medu sūkusi.

Bet tu jau zini, milēju es ļaudis
Un jūru, zemi, tevi vētraino,
Kau arī žulti reizēm liki baudīt
Un sastapt odzi zaļā mētrainē.

Ja liksi aiziet pēkšņi, vienu prasu:
Lai mūžam zaļo mana planēta,
Lai cilvēkam caur sirdi pulsē dzīva asins
Un bērnu smiekli dzīvi skanētu!